

تاریخ: ۱۳۹۲/۰۴/۰۵

کلاسه پرونده: ۸۷۰/۸۹

شماره پرونده: +۸۹-۹۹۸-۹۰۰-۷۶۶۶۴

شماره بایکانی: ۸۹۰-۸۷۰

پیوست:

برگال

مدیریت محترم کل دیروختانه شورای نگهبان

با اهداء سلام:

بازگشت به نامه شماره ۹۱/۳۰/۴۷۲۱۸ مورخ ۱۳۹۱/۰۴/۲۱ به پیوست تصویر دادنامه

شماره ۳۳۷ مورخ ۱۳۹۲/۰۵/۱۴ هیئت عمومی دیوان عدالت اداری جهت اطلاع و اقدام مقتضی

ارسال می شود.

دیروختانه شورای نگهبان
شماره هیئت: ۵۲، ۱۱، ۲۰۰ کل
تاریخ هیئت: ۱۳۹۲/۰۵/۲۸
کد پرونده:
ساخت و روزه.

دفتر هیات عمومی دیوان عدالت اداری
دیروختانه شورای نگهبان

شماره:

لیست

فلا تَبْغُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره دادنامه: ۱۳۹۲/۵/۱۴

تاریخ دادنامه: ۳۳۷

کلاسه پرونده: ۸۷۰/۸۹

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقای ولی علی عباس پور

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند ۳ از مرحله اول و بند ۱۰ از مرحله دوم و بند ۲-۷ و تبصره بند ۷ از مرحله اول و بند ۷ از مرحله دوم از دستورالعمل واردات مواد اولیه و کالاهای فرآیند شده آرایشی و بهداشتی مصوب آذر ماه ۱۳۸۵ وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

گردش کار: آقای ولی علی عباس پور به موجب دادخواستی ابطال بند ۳ از مرحله اول و بند ۱۰ از مرحله دوم و بند ۲-۷ و تبصره بند ۷ از مرحله اول و بند ۷ از مرحله دوم از دستورالعمل واردات مواد اولیه و کالاهای فرآیند شده آرایشی و بهداشتی مصوب آذر ماه ۱۳۸۵ وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به

لحاظ مغایرت با شرع و قانون اساسی را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته توضیح داده است که:

"از آنجا که ملت شریف ایران استحقاق بهره مندی از بهترین داروها و لوازم بهداشتی با عالی ترین کیفیت و نازل ترین قیمت ممکن را دارد و قوانین و آیین نامه های ادارات باید در جهت نیل به این خواسته تدوین شود. در این راستا معاونت دارو و غذا وزارت بهداشت در دستورالعمل واردات مواد اولیه و کالاهای فرآیند شده آرایشی و بهداشتی، فقط و فقط بابت تقاضای ثبت منع و اسم کارخانه مبلغ ۵۴ میلیون ریال (مرحله اول - ماده ۳) از

فلا تَبْغُوا الْهَوَى أَنْ تَعْلُوا

النَّاَمَه

شماره:

لیست:

متقضی وارد گشته به صورت واریز به حساب وزارت بهداشت مطالبه می کند که به هیچ وجه با ارزش خدمت مربوطه و یا هزینه بررسی ظاهری مدارک همسنگ نبوده و قابل توجیه نیست و مآل سبب قیمت تمام شده کالا می گردد و چنانچه قصدش حمایت از تولیدات داخلی باشد باید بداند که این نیز جزو وظایف و رسالت این وزارتخانه تعیین نشده و مبادی قانونی دیگری از قبل وزارت بازرگانی و گمرکات و دارایی تعریف شده است و شگفت آور خواهد بود وقتی که ملاحظه فرمایید علاوه بر ۵۴ میلیون ریال فوق، در مرحله دوم - ماده ۱۰ فقط و فقط بابت هر نمونه کالا از همان کارخانه و مارک نیز ۹ میلیون ریال مجدداً به حساب وزارت بهداشت باید ریخته شود و این در حالی است که تمام هزینه های آزمایش شیمیایی، فیزیکی، میکروبی و ... هزینه های جانبی دیگر به عهده متقضی است.

با استدلال این که هر دو مورد اشاره شده با خدمات سطحی ارائه شده همخوانی ندارد و با توصیف عرفی و منطقی و قانونی ارزش حق الزحمه در قبال خدمت ارائه شده تطابق نداشته و نهایتاً هزینه اضافی بر دوش مصرف گشته سنگینی خواهد کرد تقاضای ابطال هر دو ماده را دارد. (مثال: بنده جانباز شیمیایی هستم و قیمت تک فروشی داروی spiriva با هزینه تحويل در اروپا و آمریکا ۳۵ دلار است در حالی که این دارو در داروخانه ۱۳ آبان حدود ۸۸/۵ هزار تومان به بنده فروخته می شود. چرا؟).

همچنین امروزه در صنعت مقوله ای به نام اسرار صنعتی و فنی و حتی جاسوسی صنعتی وجود دارد که همه شرکتها و کارخانه ها چنان مواذب اسرار حرفه ای و صنعتی خود از رقبا هستند که جزو امور حیاتیشان محسوب می شود، لکن وزارت بهداشت با غفلت از این امر در (مرحله اول - ماده ۷- بند ۲- ۷ از واژه VCD و به بعد و نیز تبصره ۲ از واژه PMF به بعد) شرط صدور مجوز برای کالاهای بهداشتی مدنظر را ارائه نوار ویدیویی (VCD) کارخانه تولید گشته (فیلم تهیه شده از کلیه خطوط و سالنهای تولید ...) قرار داده است و در تبصره ۲ ماده ۷ افزوده که در صورت عدم ارائه VCD ترتیبات بازدید از کارخانه را متقضی فراهم نماید که این هر دو (تهیه فیلم یا بازدید) محال بوده و هیچ

شماره:

فلا تَبْغُوا الْهَوَىٰ إِنْ تَعْلُوا لِذَنَامِهِ

پیوسته:

کارخانه معتبر و شناخته شده اجازه چنین کاری را نمی دهد و نتیجتاً رویکرد مقاضیان واردات به کارخانه های دست

چندم که اسرار حرفه ای نداشته و اجناس نامرغوب تولید می کنند خواهد بود.

همچنین از آنجا که جزیيات فرمولاسیون به شرحی که وزارت بهداشت می خواهد (مرحله دوم - ماده ۷) یعنی درصد و نام مواد متشکله تواأم با ویژگیهای فیزیکی، شیمیایی و ... جزو اسرار صنعتی یک کارخانه است و علاوه بر آن، وزارت بهداشت خود اقدام به انواع آنالیز و آزمایشها فیزیکی، شیمیایی، میکروبی و قارچی در هنگام ارائه نمونه آزمایشی کالا می نماید و حتی در ماده ۱۱ تعهد محضری قبل مسؤولیت عوارض کالا می گیرد، بنابراین انجام ماده ۷ توجیه منطقی، عقلی و قانونی نداشته و مضافاً این که امکان ارائه جزیيات و آنالیز درخواستی وزارتخانه ممکن نیست. (اسرار و فرمول کوکاکولا بعد از گذشت ۵۰ سال هنوز فاش نشده است).

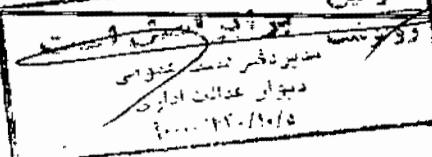
شایسته است به نتیجه و دقت آنالیز وزارت بهداشت جمهوری اسلامی اعتنا و اکتفا کرده و هزینه آن از مقاضی دریافت شود.

لذا با دلایل فوق و یادآوری مضمون این حدیث از حضرت رسول اکرم (ص) که اگر راه حلال بسته شود مردم به راه حرام روی می آورند، ضمن ابطال مواد و بندهای درخواستی، وزارت بهداشت و درمان ملزم به تدوین آین نامه دقیق با رویکرد مناسب برای واردات و مواد بهداشتی آرایشی شود."

متن مواد مورد شکایت از دستورالعمل واردات مواد اولیه و کالاهای فرآیند شده آرایشی و بهداشتی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به قرار زیر است:

"۳- واریز ۵۴/۰۰۰ ریال (پنجاه و چهار میلیون ریال) به حساب جاری ۱۴۲۱/۶۸ خزانه داری کل نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملی ایران، به نامه ذی حسابی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی بابت هزینه ثبت منبع و ارائه تصویر فیش پرداختی هزینه ثبت منبع با تأیید امور مالی معاونت غذا و دارو.

فتوكيم

عیا بن محدث (صلع جنوی بارک شهر) دیوان عدالت اداری

شماره:

پیوست:

فُلَّا تَبْيُوا الْهَوِيْ أَنْ تَعْدُوا لِلذِّنَامِه

۷- جهت بررسی شرایط خوب تولید و رعایت اصول فنی و بهداشتی کارخانجات تولید کننده ارائه یکی از مدارک زیر الزامی است:

۷-۱- ارائه اصل گواهی تأییدیه شرایط خوب تولید (GMP) کارخانه تولید کننده تایید شده توسط مقامات بهداشتی کشور تولید کننده و یا موسسه اعلام شده و سفارت جمهوری اسلامی ایران در کشور مبدأ در خصوص کارخانجات واقع در اروپای غربی (آلمان، فرانسه، انگلیس، سویس، اتریش، بلژیک و هلند)، اسکاندیناوی، آمریکای شمالی (آمریکا، کانادا)، ژاپن و استرالیا.

۷-۲- ارائه PMF کارخانه تولید کننده (پاسخهای کامل به سوالات مطرح شده در plant&product master file) و VCD کارخانه تولید کننده (فیلم تهیه شده از کلیه خطوط و سالنهای تولید، تجهیزات تولید و بسته بندی، انبارهای مواد اولیه، قرنطینه و محصول نهایی، آزمایشگاههای فیزیکی، شیمیایی و میکروبی، سیستم تصفیه آب، ...)

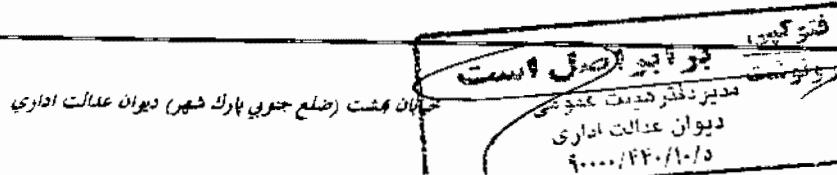
تبصره ۱- برای کارخانجات تولید کننده عطر و ادکلن ارائه VCD کارخانه تولید کننده کفايت می نماید.

تبصره ۲- در صورت عدم ارائه یکی از مستندات ردیفهای (۱-۵) و (۵-۲) و یا عدم تایید PMF و با تشخيص این اداره کل جهت ثبت منبع و با تقاضای نماینده قانونی شرکت تولید کننده باید از کارخانه تولید کننده بازدید به عمل آید.

۷- ارائه اصل مشخصات کامل کلیه کالاهای وارداتی در سربرگ شرکت تولید کننده و با مهر و امضاء شامل فرمولاسیون (درصد و نام مواد متشکله) و ویژگیهای فیزیکی، شیمیایی و میکروبی که باید مطابق بند ۶ شماره گذاری شده و به ترتیب، پیوست مدارک گردد.

تبصره: مشخصات کالاهایی که دارای استاندارد اجباری واردات می باشند باید با استاندارد مربوطه مطابقت نمایند.

۱- واریز ۰/۰۰۰/۹ ریال (نه میلیون ریال) به حساب جاری ۱۴۲۱/۶۸ خزانه داری کل نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملی ایران، به نام ذی حسابی وزارت بهداشت، درمان و آموزش

فلا تَبْغُوا الْهُوَيْ أَنْ تَعْدِلُوا
لِلنَّامِه

شماره:

پیوست:

پزشکی به ازای هر گروه کالاهای وارداتی و ارائه تصویر فیش پرداختی هزینه ثبت کالا با تأیید امور مالی معاونت غذا و دارو.

در پاسخ به شکایت مذکور، مشاور وزیر در امور حقوقی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به موجب لایحه شماره ۱۰۷/۳۹۳۳ - ۱۳۹۱/۷/۱۱ توضیح داده است که:

"احتراماً، در خصوص پرونده شماره ۷۶۶۴ - ۹۹۸۰۹۰۰۰۷۶۶۴، موضوع دعوای آقای ولی علی عباس پور به خواسته ابطال مود ۳، ۷ و ۱۰ دستورالعمل واردات مواد اولیه و کالاهای فرآیند شده آرایشی بهداشتی، به استحضار می رساند:
 ۱- شاکی طی دادخواست تقدیمی، ابطال موادی از دستورالعمل فوق الذکر مصوب آذر ماه سال ۱۳۸۵ را درخواست کرده، در حالی که این مواد دقیقاً در اجرای قوانین و مقررات موضوعه کشور به شرح زیر تدوین و به موقع اجرا گذارده شده است.

۲- مطابق بند ۱۷ ماده ۱ قانون تشکیلات و وظایف وزارت بهداشت، تعیین ضوابط مربوط به ورود، ساخت، نگهداری، صدور، مصرف و انهدام مواد اولیه بیولوژیک، مخدر، خوراکی، آشامیدنی، بهداشتی، آرایشی، آزمایشگاهی و فرآورده های دارویی و تجهیزات و ملزمات مصرفی پزشکی و توان بخشی و نیز ارزشیابی و کنترل ضوابط مذکور، از وظایف وزارت بهداشت است.

۳- بند ۳ دستورالعمل مورد شکایت، در خصوص واریز مبلغ ثبت منبع (کارخانه) است که مطابق قانون بودجه سالهای ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ و با اختصاص ردیف بودجه ای در سالهای اخیر، وزارت بهداشت بر اساس ردیف درآمدی ۱۴۰۱۲۱ قانون بودجه سنتوای مکلف به دریافت آن شده است. همچنین بند ۱۰ نیز که مربوط به واریز مبلغی به میزان (۹۰۰,۰۰۰,۰۰) ریال بابت هر محصول است، از تکالیف مندرج در قانون بودجه مذکور است. قانون بودجه سال ۱۳۸۶ در بند (د) تبصره ۱۴ اعلام کرده است به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اجازه داده می شود، با رعایت استاندارد مربوط به ازای ثبت هر قلم دارو و یا مواد اولیه آن توسط شرکتهای خارجی، یا نمایندگی آنان در

فلا تَبْغُوا الْهَوَى أَنْ تَعْلُوا رِازَنَامَة

پیشگاهه

پیوست

داخل کشور و ثبت هر کارخانه تولید کننده فرآورده های آرایشی، بهداشتی و غذایی یا مواد اولیه و تجهیزات پزشکی و آزمایشگاهی آن توسط شرکتهای خارجی یا نمایندگی آنان در داخل کشور، معادل پنجاه و چهار میلیون ریال (۵۴/۰۰۰/۰۰۰) و برای ثبت هر قلم فرآورده های مذکور، مبلغ نه میلیون ریال (۹/۰۰۰) دریافت و به حساب درآمد اختصاصی موضوع ردیف ۱۴۰۱۰۴ قسمت سوم این قانون واریز نمایند و در بند (۳) قانون مذکور نیز آمده است، در صورت لزوم به بازدید از شرایط خوب ساخت، کارخانجات داروسازی و آرایشی و بهداشتی، پزشکی و آزمایشگاهی مواد غذایی و مواد اولیه آنها به ازای هر نفر اعزامی، از شرکتهای تولید کننده خارج از کشور معادل چهل و پنج میلیون ریال دریافت و به حساب درآمد اختصاصی ردیف ۱۴۰۱۰۴ قسمت سوم این قانون واریز نمایند. معادل وجهه واریزی در اختیار وزارت بهداشت قرار می گیرد تا صرف هزینه های انجام مأموریتهای مذکور نمایند که در سالهای اخیر نیز با توجه به ردیف درآمدی ۱۴۰۱۲۱ قانون بودجه سنتوای انعام می شود.

۴- توضیحًا اشعار می دارد که وزارت بهداشت، (سازمان غذا و دارو) به منظور دریافت اطلاعات لازم از شرکتها و کارخانه هایی که محصولات آنان به داخل جمهوری اسلامی ایران وارد می شود دو راه برای وارد کنندگان جهت شناسایی و معرفی کارخانه به وزارت بهداشت، پیشنهاد کرده است. شیوه نخست این است که، خود شرکتها با ارائه cd و نمایش محیط کارخانه و تولیدات آن وضعیت تولید را به وزارت بهداشت اعلام نمایند تا کارشناسان مربوطه با بررسی مدارک ارائه شده از جمله فیلم و عکس از کلیه مرافق تولید کارخانه و مطابقت تولیدات با استانداردهای وزارت بهداشت و ارائه گزارش به منظور صدور مجوزهای بهداشتی اقدام نمایند، روش دوم، بازدید از کارخانه توسط کارشناسان مربوطه در وزارت بهداشت خواهد بود. به همین منظور مدارک لازم که در بند ۷ دستورالعمل سابق (مورود شکایت) اخذ می گردید، با تغییراتی در بند های ۹ و ۱۰ دستورالعمل جدید درج شده و به منظور بررسی شرایط فنی و بهداشتی و اطمینان از صحت شرایط خوب ساخت، GMP(product)good manufactur کارخانه تولید کننده، علاوه بر اخذ مدارکی تغییر گواهیهای صادر شده توسط مراجع ذی صلاح PMF(plan master file) (راهکار اول)،

شماره:

فَلَا تُنْبِهُوا إِلَهُو يَ أَنْ تَعْدُلُوا
لِذَلِكَمْ

پیوست:

تأکید شده که بازرسی از کارخانه تولید کننده توسط کارشناسان وزارت نیز به عمل آمده و علاوه بر آن، جهت ثبت محصول و اطمینان از عدم وجود مواد غیر مجاز و مطابقت مقادیر مواد اولیه مصرفی آن با قوانین ملی و بین المللی، اخذ فرمولاسیون کامل محصول الزامی شده است. این مورد، یعنی اخذ فرمولاسیون (نام و درصد مواد تشکیل دهنده، ویژگیهای فیزیکی، شیمیایی و میکروبی مطابق بند (۷) دستورالعمل EEC/۷۶/۷۶۸ قوانین اتحادیه اروپا می باشد و آیین نامه سابق و فعلی با توجه به آن تنظیم شده است و اخذ آن به این منظور است که مطابقت آنالیز ارائه شده توسط کارخانه تولید کننده و ارائه آن به وزارت بهداشت، به کارشناسان آزمایشگاه این فرصت را می دهد که محصول را شناسایی کرده و با توجه به آنالیز محصول و قابلیت انطباق آن با فرمول و آنالیز ارائه شده، اعلام نمایند که محصول وارداتی قابل مصرف است یا خیر و سپس مبادرت به تصمیم در خصوص صدور پروانه های مربوطه توسط این وزارتخانه نمایند. ضمناً تصویر دستورالعمل جدید به پیوست به حضور ایفاد می شود.

۵- توضیحاً اشاره می کند، وفق ماده (۱۶) قانون مواد خوردنی، آشامیدنی و آرایشی بهداشتی مصوب سال ۱۳۴۶ و اصلاحات بعدی که اعلام می دارد از تاریخ تصویب این قانون ترجیح مواد غذایی یا بهداشتی یا آرایشی از گمرک به هر شکل و کیفیتی به منظور بازرگانی و تبلیغاتی با رعایت مقررات عمومی علاوه بر دارا بودن گواهی بهداشتی و قابلیت مصرف از کشور مبدأ، مستلزم تحصیل پروانه ورود از وزارت بهداری است و وارد کننده نیز مکلف است برای تحصیل پروانه مذبور فرمول مواد و همچنین موادی که برای نگاهداری به آنها اضافه شده به وزارت بهداری تسلیم نماید.

۶- ضمناً لازم به توضیح است، به رغم موارد اعلامی شاکی در دادخواست تقدیمی، دستورالعمل مورد شکایت، در سالهای ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ در دو مرحله مورد بازنگری و اصلاح قرار گرفته است. لذا اخذ فرمولاسیون در بند (۷) دستورالعمل مورد شکایت، با توجه به تغییرات و اصلاحات انجام شده از تاریخ اصلاح، اجرا شده است.

با توجه به موارد مذکور، کلیه مبالغی که وزارت بهداشت دریافت کرده است و همچنین موضوع بند (۷) دستورالعمل

فلا تَبْغُوا الْهَوَى أَنْ تُعِدُّوا د/النامه

شماره:

لینوست

مصوبه سال ۱۳۸۵ و بندهای (۹) و (۱۰) دستورالعمل مصوب سالهای ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ با مجوز قانونی بوده و مبالغ دریافتی نیز پس از وصول به حساب خزانه داری کل واریز شده است. لذا رد شکایت بلاوجه شاکی، مورد استدعا است."

قائم مقام دبیر شورای نگهبان درخصوص ادعای مغایرت مصوبه با شرع طی نامه شماره

۱۳۹۱/۴/۲۱ - ۹۱/۴/۲۱ اعلام کرده است که:

"موضع بندهای ۳ و ۲-۷ و تبصره ۲ بند اخیرالذکر از مرحله اول دستورالعمل واردات مواد اولیه و کالاهای فرآیند شده آرایشی و بهداشتی مصوب آذر ماه سال ۱۳۸۵ وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و بندهای ۷ و ۱۰ از مرحله دوم دستورالعمل مذکور، در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۴/۲۱ فقهای معظم شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت که خلاف موازین شرع شناخته نشد."

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ یاد شده با حضور رؤسا، مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد. پس از بحث و بررسی، با اکثریت آراء به شرح آینده به صدور رأی مبادرت می‌کند.

رأی هیأت عمومی

اولاً: با توجه به بند ب تبصره ۱۴ قانون بودجه سال ۱۳۸۵ و بند د تبصره ۱۴ قانون بودجه سال ۱۳۸۵ کل کشور که مقرر شده است «به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اجازه داده می‌شود با رعایت استاندارد مربوط به ازای ثبت هر قلم دارو یا مواد اولیه آن توسط شرکتهای خارجی یا نمایندگی آنان در داخل کشور و ثبت هر کارخانه تولید کننده فرآورده‌های آرایشی، بهداشتی و غذایی و یا مواد اولیه و تجهیزات پزشکی و آزمایشگاهی آن توسط شرکتهای خارجی یا نمایندگی آنان در داخل کشور معادل پنجاه و چهار میلیون ریال و برای ثبت هر قلم فرآورده‌های مذکور مبلغ نه میلیون ریال دریافت و به حساب درآمد اختصاصی موضوع ردیف ۱۰۴ قسمت سوم قانون مذکور واریز نماید.» بنابراین بند ۳ مرحله اول و بند ۱۰ مرحله دوم

دوستیورالعمل واردات مواد اولیه و کالاهای فرآیند شده آرایشی و بهداشتی خلاف قانون نیست.

شماره:

بیانیه:

فلا تَبْغُوا الْهَوَىٰ إِنْ تَعْلَمُوا داخیه

ثانیاً: با توجه به این که در بند ۱۷ ماده ۱ قانون تشکیلات و وظایف وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تعیین ضوابط مربوط به ورود، ساخت، نگهداری، صدور، مصرف و انهدام مواد اولیه بیولوژیک مخدر، خوراکی، آشامیدنی، بهداشتی، آرایشی، آزمایشگاهی و فرآورده های دارویی و تجهیزات و ملزمات و مواد مصرفی پزشکی و توانبخشی و نیز ارزشیابی، نظارت و کنترل ضوابط مذکور از جمله وظایف وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی احصاء شده است، بنابراین بند ۲-۷ و تبصره ۲ ذیل آن از مرحله اول مورد شکایت که در راستای تعیین ضوابط مذکور در بند ۱۷ ماده ۱ قانون یاد شده به تصویب رسیده است مغایر قانون و قابل ابطال تشخیص نشد.

ثالثاً: نظر به این که مطابق ماده ۱۶ قانون مواد خوردنی و آشامیدنی و آرایشی و بهداشتی مصوب ۱۳۴۶/۴/۲۲ مقرر شده است که: «از تاریخ تصویب این قانون ترخیص مواد غذایی یا بهداشتی یا آرایشی از گمرک به هر شکل و کیفیت به منظور بازرگانی یا تبلیغاتی با رعایت مقررات عمومی علاوه بر دارا بودن گواهی بهداشتی و قابلیت مصرف از کشور مبدأ مستلزم تحصیل پرونده ورود از وزارت بهداشتی است و وارد کننده نیز مکلف است برای تحصیل پرونده مزبور فرمول مواد و همچنین موادی که برای نگاهداری به آنها اضافه شده است به وزارت بهداشتی تسلیم کند. بند ۷ از مرحله دوم دستورالعمل مورد اعتراض متضمن ارائه فرمولاسیون (درصد و نام مواد متشکله) و ویژگیهای فیزیکی و شیمیایی و میکروبی توسط واردکنندگان کالاهای فرآیند شده آرایشی و بهداشتی در راستای قانون یاد شده به نظر می رسد و قابل ابطال تشخیص نمی شود. ضمناً مصوبات مذکور با قوانین مورد استناد شاکی نیز مغایرت ندارد.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

محمد جعفر منتظری

